

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 februarie 1999

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 169 din 10 decembrie 1998 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992, republicată în 1995, și ale art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale	1-3		
Decizia nr. 174 din 10 decembrie 1998 cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar.....	3-4		
Decizia nr. 181 din 17 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regu-			
		larizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A.	4-6
		Decizia nr. 187 din 17 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Legea învățământului nr. 84/1995	6-7
		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		6. — Ordonanță de urgență privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extra-bugetare	7
		82. — Hotărâre privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 614/1995 pentru aprobarea Programului de supraveghere, prevenire, combatere și asanare a bolilor la animale și a celor transmisibile de la animale la om, precum și de refacere a șeptelului	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 169

din 10 decembrie 1998

cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992, republicată în 1995, și ale art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — procuror asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin

alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, ridicată de Societatea Comercială „Interbrands Marketing & Distribution” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.780/1997 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 noiembrie 1998, în prezența reprezentanților părților — Societatea Comercială „Interbrands Marketing & Distribution” — S.R.L. din București și Ministerul Finanțelor — Garda Financiară Centrală și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 1998 Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, ridicată de Societatea Comercială „Interbrands Marketing & Distribution” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției se arată că expresia „o amendă egală cu valoarea acesteia”, prevăzută la art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, și sintagma „persoana contravenientă”, prevăzută la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994, sunt neconstituționale, întrucât din interpretarea sistematică a celor 4 alineate ale art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, care se referă la contravenții, precum și din sintagma „persoana contravenientă”, prevăzută la art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 rezultă că suntem în prezența unei sancțiuni contravenționale, care se aplică în plus față de amenda obișnuită, încălcându-se astfel principiul *non bis in idem*. Se mai arată că, potrivit doctrinei, s-a impus principiul după care o răspundere represivă presupune o singură sancțiune principală, la care se pot adăuga sancțiuni complementare. Textele criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3), care stipulează principiul dreptății, nefiind drept ca statul să reglementeze două sancțiuni de aceeași natură pentru una și aceeași faptă; ale art. 16 alin. (1), deoarece creează o inegalitate a cetățenilor în fața legii, în sensul că unii dintre cei care săvârșesc fapte contravenționale sunt sancționați cu o singură amendă, iar alții, cu două amenzi; ale art. 53 alin. (2), prin aceea că statul nu a făcut o așezare justă a sarcinilor fiscale; ale art. 49 alin. (2), care consacră principiul proporționalității; ale art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), potrivit căruia economia României este o economie de piață, care presupune realizarea activității economice „nemijlocit de către agenții economici, pe baza autonomiei lor juridice”, statul intervenind indirect, pentru apărarea sau promovarea unor interese de ordin general, prin „impozite, taxe, subvenții, licențe de export-import, garantarea guvernamentală a unor credite, lansarea de comenzi de stat etc”. Se apreciază că „o politică economică sănătoasă nu poate însemna stabilirea de taxe și amenzi peste amenzi, pentru una și aceeași faptă contravențională, care să ducă la blocajul financiar al societății sancționate...”. În ipoteza în care se interpretează că sancțiunea reglementată de textele atacate este o sancțiune fiscală de sine stătătoare, acestea contravin art. 41 alin. (8) din Constituție, care îngăduie confiscarea doar ca o sancțiune complementară penală sau, după caz, contravențională, restrângând obiectul confiscării la trei situații: bunuri destinate, bunuri folosite și bunuri rezultate din infracțiuni ori contravenții.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că textul criticat nu încalcă prevederile Constituției și deci excepția urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere exprimat Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece: art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, în redactarea criticată de autorul excepției, a fost abrogat prin Ordonanța Guvernului nr. 68/1997, iar Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe cu privire la un text care nu este în vigoare; art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 nu încalcă nici una dintre dispozițiile constituționale menționate în susținerea excepției, ci, dimpotrivă, reglementarea în discuție reprezintă sancționarea prin lege a neîndeplinirii uneia dintre îndatoririle fundamentale ale fiecărui cetățean, aceea de a contribui, prin impozite și

dispozițiile art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 au menirea de a preveni și sancționa sustragerea contribuabililor de la obligațiile fiscale ce le revin. Totodată se consideră că reglementarea sancționării prin lege a încălcării dispozițiilor fiscale, printre care și cele prevăzute la art. 18 alin. 1, constituie o garantare a principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

I. Critica de neconstituționalitate a art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată vizează alin. 3 al acestui articol, care, în redactarea sa inițială, avea următorul cuprins: „În situația în care se constată ținerea eronată a evidențelor, cu scopul vădit de a reduce taxa datorată bugetului de stat sau de a obține o rambursare necuvenită, unitățile plătitoare varsă la bugetul de stat taxa sustrasă, o amendă egală cu valoarea acesteia, precum și majorările de întârziere prevăzute la art. 34 din prezenta ordonanță”.

Prin pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 9 din 27 ianuarie 1995 referitoare la perfecționarea unor reglementări privind taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 31 ianuarie 1995, art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 a fost modificat, având un singur alineat cu următoarea redactare: „Nerespectarea prevederilor art. 25 din prezenta ordonanță referitoare la obligațiile plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată se sancționează conform Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.” Rezultă că, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, și anume la 20 februarie 1998, dispozițiile alin. 3 al art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 nu mai erau în vigoare. În consecință, în temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1) al aceluiași articol, potrivit căruia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”.

II. Excepția de neconstituționalitate a art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994, potrivit căruia „În cazul în care impozitele, taxele și contribuțiile datorate statului au fost diminuate prin încălcarea dispozițiilor fiscale, persoana contravenientă va varsa, pe lângă impozitele, taxele și contribuțiile neachitate, o sumă egală cu diferențele de impozite, taxe și contribuții stabilite de organul de control”, urmează, de asemenea, a fi respinsă. Aceasta, deoarece, între data sesizării Curții (20 februarie 1998) și data pronunțării prezentei decizii (10 decembrie 1998), Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 97 din 9 iulie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 4 august 1998, a admis într-un alt dosar excepția de neconstituționalitate, constatând că dispozițiile art. 18 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale sunt neconstituționale. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a art. 18 din Legea nr. 87/1994 invocată în acest dosar, a devenit inadmisibilă, având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (3) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată. Potrivit acestor texte, este inadmisibilă excepția de neconstituționalitate referitoare la dispoziții constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Prin

excepției și nici instanța judecătorească nu puteau avea cunoștință la data ridicării excepției, Curtea a reținut, în esență, că art. 18 din Legea nr. 87/1994, prin care se dispune vârsarea de către contribuabil la stat, pe lângă impozitele, taxele și contribuțiile neachitate, a unei sume egale sau duble, după caz, cu diferențele de impozite, taxe și contribuții stabilite de organele de control cu titlu de sancțiune, dar care nu constituie nici infracțiune, nici contraven-

ție, instituie astfel o măsură de confiscare. În acest fel, sunt încălcate dispozițiile art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora „Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii“. De asemenea, sunt încălcate și dispozițiile alin. (7) ale aceluiași articol, potrivit cărora „Avea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă“.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a art. 36 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992, ridicată de Societatea Comercială „Interbrands Marketing & Distribution“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.780/1997 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 18 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, ridicată de Societatea Comercială „Interbrands Marketing & Distribution“ — S.R.L. București în același dosar. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 174

din 10 decembrie 1998

cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, ridicată de Societatea Comercială „Carabi Middle Egypt International“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.968/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția comercială într-o cauză civilă privind acțiunea în pretenții introdusă de Societatea Comercială „Promesse“ — S.A. din Salonta.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10 noiembrie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 17 noiembrie 1998 și apoi, pentru data de 10 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 22 ianuarie 1998 Tribunalul Municipiului București — Secția comercială a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 76/1992 privind

măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, ridicată de Societatea Comercială „Carabi Middle Egypt International“ — S.R.L. din București.

Autoarea excepției susține că dispozițiile art. 13 din Legea nr. 76/1992 contravin prevederilor art. 41 din Constituție, fiindcă restrâng „dreptul de a dispune de lucru fie prin înstrăinare, fie prin consumare“, prerogativă a dreptului de proprietate. Astfel este îngrădit dreptul de proprietate garantat de Constituție. De asemenea, se mai susține că exercițiul dreptului de proprietate poate fi restrâns numai în condițiile prevăzute la art. 49 din Constituție și numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor, prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav. Enumerarea cazurilor este limitativă, iar ipoteza prevăzută la art. 13 nu se circumscrie între acestea. Se mai arată că dispozițiile legale sunt atacate pe calea excepției, întrucât ele sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituție, „care prevede că toți cetățenii sunt egali în fața legii“, pentru că favorizează „o anumită categorie de persoane juridice, în dauna restului persoanelor juridice și chiar a instituțiilor și autorităților statale“. Afirmând că „ambele categorii de persoane juridice au drept de gaj general al creditorilor chirografari“, dispozițiile legale în discuție creează un regim mai puțin favorabil pentru marea majoritate a persoanelor juridice“.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și

În punctul său de vedere Guvernul precizează că Legea nr. 76/1992 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/1997 cu privire la diminuarea blocajului financiar și a pierderilor din economie, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 151/1997. Se arată totodată că această lege „nu a preluat în textul său o dispoziție similară celei prevăzute la art. 13 din Legea nr. 76/1992, a cărei neconstituționalitate s-a invocat”, ci a stabilit un sistem nou de evitare a blocajului financiar. În final se susține că excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect încă de la data invocării sale, situație care putea fi constatată de instanța judecătorească.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctul lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispoziția legală atacată, raportată la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile art. 13 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar. Textul legal criticat are următorul cuprins: „În scopul achitării obligațiilor de plată și evitării extinderii blocajului financiar în economie, consiliile de administrație ale agenților economici aflați în stare de incapacitate de plată sunt obligate ca în cel mult 30 de zile de la apariția acestei situații să ia, în ordine, următoarele măsuri:

a) analiza cu creditorii a unor posibilități de amânare a datoriilor, asanarea acestora prin concordate, fuziuni sau alte măsuri de ieșire din starea de încetare a plății;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 76/1992 privind măsuri pentru rambursarea creditelor rezultate din acțiunea de compensare, regimul plăților agenților economici, prevenirea incapacității de plată și a blocajului financiar, ridicată de Societatea Comercială „Carabi Middle Egypt International” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.968/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția comercială.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 181

din 17 decembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A.

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător

Paula C. Pantea — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent
Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, ridicată de Apostol Gheorghe în Dosarul nr. 4.169/1998 al Judecătoriei Constanța.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de

Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 1998 Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, invocată de contestatarul Apostu Gheorghe în Dosarul nr. 4.169/1998 aflat pe rolul acestei instanțe. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, stabilind caracterul de titlu executoriu al contractelor de credit încheiate anterior datei de 14 iulie 1997, data publicării respectivei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia „legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile”. Totodată autorul excepției mai susține, în motivarea acesteia, că părțile au avut în vedere la încheierea contractului producerea anumitor efecte, conform cu legile în vigoare la momentul încheierii acestuia, astfel că „nu este constituțional ca în cursul derulării contractului să survină un act normativ care să schimbe caracterul contractului și efectele pe care le produce”. În concepția autorului excepției, „aceasta ar însemna să se atribuie părților o altă voință decât cea pe care au manifestat-o”.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța apreciază excepția ca întemeiată.

Ulterior, prin notele scrise depuse la dosarul Curții Constituționale, autorul excepției invocă, de asemenea, și încălcarea dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, susținând că prin dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 s-a creat Băncii Agricole — S.A. o situație privilegiată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/1997, nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În motivarea acestei susțineri se arată că „prevederea art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nu are caracter retroactiv”, cu atât mai mult cu cât se precizează că sunt titluri executorii „contractele de credit... ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe”. Totodată se arată că măsura dispusă prin art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului, cu privire la contractele de credit care constituie titluri executorii, se încadrează în dispoziția constituțională prevăzută la art. 134 alin. (2) lit. b), potrivit căreia „statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară”. În acest sens se arată că „banca se asigură de recuperarea creanțelor de la debitorii săi, rapid, prin punerea în executare a titlurilor executorii, fără a mai apela la procedura anevoioasă determinată de răspunderea contractantului”.

Exprimându-și punctul de vedere și asupra nerespectării beneficiului de execuție în cadrul executării silită, invocată de contestatar în contestația la executare adresată instanței de judecată, Guvernul susține că aceasta este o problemă de aplicare a dispozițiilor legale, care excede competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Prin Ordonanța de urgență nr. 43/1997 Guvernul a stabilit măsuri pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A. Art. 5 al ordonanței de urgență, a cărei neconstituționalitate se invocă, prevede: „Contractele de credit încheiate între Banca Agricolă — S.A. și împrumutatăii săi pentru creditele și dobânzile ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie titluri executorii.” Legea nr. 166/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 20 august 1998, a aprobat, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A. Modificările și completările aduse prin această lege Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/1997 nu au vizat însă art. 5 al acesteia.

Curtea Constituțională constată că formularea articolului din ordonanța de urgență a Guvernului a cărei neconstituționalitate se invocă nu conține în sine nici o dispoziție cu caracter retroactiv, astfel că nu contravine art. 15 alin. (2) din Constituție, singurul text invocat ca temei al neconstituționalității, consemnat în încheierea instanței și în motivele invocate și dezvoltate de autor în contestația depusă la instanță. Prin dispoziția criticată se face aplicația unui principiu consacrat de art. 372 din Codul de procedură civilă, în sensul că executarea silită se poate face nu numai pe baza unei hotărâri judecătorești investite cu formula executorie, ci și în „virtutea unui titlu executoriu”, prevăzut de lege. De altfel, ulterior adoptării actului normativ criticat prin excepția de neconstituționalitate de față, s-a acordat, prin Legea bancară nr. 58/1998, în mod general, pentru toate băncile, deci nu numai pentru Banca Agricolă — S.A., calitatea de titluri executorii contractelor de credit bancar, precum și garanțiilor reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată în fața instanței și consemnată în încheierea acesteia și în înscrisul depus de parte în dosarul instanței, rezultă că, în realitate, aceasta nu vizează constituționalitatea textului criticat, ci aplicarea în timp a dispozițiilor acestuia, adică stabilirea interpretării dacă sunt aplicabile sau nu și contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a actului normativ în discuție, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 nu conține dispoziții tranzitorii ori alte reglementări cu privire la aplicarea în timp a textului art. 5. Or, sub acest aspect, jurisprudența Curții Constituționale a statuat în mod constant că nu intră în competența Curții controlul aplicării dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp, ci numai constatarea dacă aceste dispoziții sunt în concordanță cu Constituția. Așa s-a procedat, de exemplu, prin Decizia nr. 283 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 24 iulie 1997, și prin Decizia nr. 285 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 5 august 1997. De aceea, având în vedere că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția să fie respinsă.

Susținerea de către autorul excepției, ulterior, prin notele scrise depuse la dosarul Curții Constituționale, în motivarea excepției de neconstituționalitate, a încălcării dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia „proprietatea

titular", nu poate fi reținută, întrucât acest motiv nu a fost invocat în fața instanței de judecată și nu se regăsește nici în înscrisul depus la instanță, prin care s-a invocat și motivat excepția de neconstituționalitate. Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit că invocarea în fața Curții, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt

temei, care nu are nici o legătură cu cel invocat în sesizare și nici nu este o dezvoltare a acestuia, are semnificația ridicării unei excepții direct în fața Curții, eludându-se astfel prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 12 din Legea nr. 47/1992, republicată, ceea ce este inadmisibil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., ridicată de Apostu Gheorghe în Dosarul nr. 4.169/1998 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 187

din 17 decembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Legea învățământului nr. 84/1995

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Legea învățământului nr. 84/1995, ridicată de Sasalovics Vilhelm în Dosarul nr. 15.154/1997 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 decembrie 1998, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 17 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 1998 Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 67 alin. (6) din Legea nr. 84/1995, ridicată de Sasalovics Vilhelm.

Acesta a solicitat instanței de judecată ca, în contradicție cu Ministerul de Interne, să constate calitatea sa de licențiat în drept, diplomă obținută anterior intrării în vigoare a Legii învățământului nr. 84/1995. În motivarea excepției se susține că textul atacat retroactivează, încălcând astfel prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2).

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că dispozițiile art. 67 alin. (6) din Legea nr. 84/1995 sunt neconstituționale, dar nu în raport cu art. 15 alin. (2), ci cu art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privile-

gi și fără favoruri“.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, Guvernul apreciază că „excepția de neconstituționalitate este nefondată“, deoarece textul criticat este constituțional atât în raport cu art. 15 alin. (2), cât și cu art. 16 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Deoarece instanța de judecată, în opinia exprimată, a apreciat că art. 67 alin. (6) din Legea nr. 84/1995 este neconstituțional în raport cu art. 16 alin. (1) din Constituție, iar nu în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, după cum susține autorul excepției, Curtea urmează să să pronunțe asupra textului legal atacat, prin raportare la toate aceste prevederi constituționale.

Art. 67 alin. (6) din Legea nr. 84/1995 are următorul conținut: „Diplomele eliberate de instituțiile de învățământ universitar de lungă durată până în anul 1993 inclusiv sunt echivalente cu diploma de licență“.

Examinând constituționalitatea acestui text, Curtea constată că nu sunt înfrânte prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece dispozițiile atacate nu retroactivează, ci dispun pentru viitor, recunoscând și absolvenților promovaților de până în anul 1993 inclusiv drepturi ca și celor care au absolvit o instituție de învățământ superior începând cu anul 1994. Deci, rațiunea art. 67 alin. (6) din Legea nr. 84/1995 este aceea de a recunoaște, pentru

prin Hotărârea Guvernului nr. 283/1993 privind unele măsuri referitoare la desfășurarea învățământului în anul școlar (universitar) 1993/1994, care stabilește în art. 43 și 44 condițiile finalizării studiilor, precum și cele ale promovării examenului de licență.

Cât privește opinia instanței de judecată, conform căreia art. 67 alin. (6) din Legea nr. 84/1995 contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, pentru anul universitar 1994/1995 neexistând o prevedere legală de organizare a finalizării studiilor, întrucât Hotărârea Guvernului nr. 283/1993 s-a aplicat numai pentru anul universitar 1993/1994, Curtea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (6) din Legea învățământului nr. 84/1995, ridicată de Sasalovics Vilhelm în Dosarul nr. 15.154/1997 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extrabugetare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — Începând cu data de 1 aprilie 1999, cheltuielile curente și de capital ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare se finanțează integral din venituri extrabugetare.

Art. 2. — (1) Veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, care se rețin și se utilizează în regim extrabugetar, provin din:

a) o cotă de 0,08% din valoarea tranzacțiilor pe piața secundară, suportate de către cumpărător;

b) o cotă de 0,1% din valoarea activului net al organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;

c) o cotă de 0,5% din valoarea emisiunilor de valori mobiliare prin oferte publice;

d) o cotă de 1,5% din valoarea emisiunilor distribuite în cadrul plasamentului privat;

e) o cotă de 2% din valoarea ofertelor publice de cumpărare-preluare.

(2) Veniturile prevăzute la alin. (1) se rețin de către Bursa de Valori București, RASDAQ, Uniunea Națională a Organismelor de Plasament Colectiv în Valori Mobiliare și se pun la dispoziție Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

(3) Modul de încasare și de gestionare a veniturilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin regulament al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și se publică în Monitorul Oficial al României.

(4) Veniturile prevăzute la alin. (1) fac excepție de la prevederile ultimului alineat al art. 7 din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori.

Art. 3. — Bugetul de venituri și cheltuieli al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare se aprobă ca anexă la legea bugetului de stat.

Art. 4. — Începând cu data de 1 aprilie 1999 prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — Cu sumele rămase neutilizate până la data de 1 aprilie 1999 din creditele bugetare aprobate pe anul 1999 Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la data de 30 aprilie 1999.

PRIM-MINISTRU
P. DU VASILE

Contrasemnează:

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,

Ștefan Boboc

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministru de stat, ministrul justiției,

Flavius Baias

Secretar de stat

București, 15 februarie 1999.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 614/1995
pentru aprobarea Programului de supraveghere, prevenire, combatere și asanare
a bolilor la animale și a celor transmisibile de la animale la om, precum și de refacere a șeptelului**

Guvernul României hotărăște :

Art. I. — Punctul II din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 614/1995 pentru aprobarea Programului de supraveghere, prevenire, combatere și asanare a bolilor la animale și a celor transmisibile de la animale la om, precum și de refacere a șeptelului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 25 august 1995, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 644/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 19 august 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Plata despăgubirilor se face din fondurile prevăzute pentru combaterea epizootiilor, la valoarea de înlocuire la prețul pieței a animalului sacrificat, după caz, la suma pierderii suferite de proprietar prin redarea, indisponibilizarea ori afectarea în alt fel a animalului, la data când a avut loc acțiunea de lichidare a focarelor de boală sau de asanare a acestora.“

2. După alineatul 3 se introduc alineatele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:

„Suma pierderii suferite de proprietar prin sacrificarea, redarea, indisponibilizarea ori afectarea în alt fel a animalului la data când a avut loc acțiunea de lichidare sau de asanare a focarului de boală se stabilește de o comisie de apreciere, constituită din medicul veterinar de stat al circumscripției sanitare veterinare teritoriale, un specialist de la Centrul local de consultanță agricolă, un specialist de la Oficiul de reproducție și selecție a animalelor, agentul agricol, primarul localității sau reprezentantul acestuia.

Valoarea de înlocuire a animalului se stabilește în funcție de valoarea genetică, zootehnică, sex, vârstă, greutate, starea fiziologică, categoria de producție, la prețul pieței la data când a avut loc acțiunea de lichidare sau de asanare a focarului de boală.“

3. Alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Documentația întocmită, conform reglementărilor în vigoare, de către unitatea deținătoare de animale și de medicul veterinar de stat este aprobată de directorul și contabilul-șef al direcției sanitare veterinare județene, respectiv a municipiului București, și va cuprinde următoarele acte însoțitoare:

- memoriul justificativ care include ancheta epizootică și acțiunile pentru lichidarea rapidă a focarului de boală, întocmit de către medicul veterinar de stat al circumscripției sanitare veterinare teritoriale unde a fost declarată boala;
- actul de declarare a epizootiei, eliberat de medicul veterinar de stat din raza circumscripției sanitare veterinare unde a fost declarată boala;
- copiile de pe buletinele de analiză, eliberate de un laborator sanitar veterinar de stat;
- procesele-verbale încheiate de persoanele juridice și certificatele sanitare veterinare eliberate de medicul veterinar de stat pentru persoanele fizice care dețin animale.“

4. După alineatul 4 se introduce alineatul 4¹ cu următorul cuprins:

„După efectuarea decontărilor și acordarea plății, direcția sanitară veterinară județeană, respectiv a municipiului București, va notifica lunar Agenției Naționale Sanitare Veterinare centralizatorul privind operațiunile întreprinse pentru combaterea, lichidarea, asanarea focarelor de boli la animale și a celor transmisibile la om.“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 614/1995, cu modificările și completările aduse prin Hotărârea Guvernului nr. 644/1996, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan
p. Ministrul finanțelor
Iosefina Moroșan,
secretar de stat

București, 11 februarie 1999.
Nr. 82.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.